

ἀπὸ τὰς οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν σαρώματα, κόπρος, ἀκαθαρσία κτλ. Ἀλλ' αἱ ἀκαθαρσίαι πρέπει νὰ συσσωρεύωνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, καὶ δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐνώνεται μὲ τὰς λοιπὰς ἀκαθαρτίας τῶν ὁδῶν, εἰμὴ εἰς περίπτωσιν γενικῆς τῶν ὁδῶν καθαρίσεως. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν καθαριότητα, ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν αὐλῶν, ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται πολλὰ μεγάλη ἀκαθαρσία ἢ συσσωρεύσεις καθαρμάτων, ὡς βλαβερά, εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ τοὺς γείτονας.

3. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ περιτρέχῃσι ζῶα ἐλευθέρως εἰς τὰς ὁδοὺς ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ προαστίων τῶν ἢ νὰ ὀδηγῶνται ποίμνια ἢ σφάγια διὰ τῶν πόλεων.

4. Ἐντὸς τῶν πόλεων δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐν κοινῷ ἐκτέλεσις τῶν ἀναγκῶν εἰς κάθε μέρος, ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ προσδιορισθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερα παράμερα μέρη καὶ εἰ δυνατόν δημόσια ἀναγκαῖα. Ἐνταυτῷ οἱ οἰκοδεσπόται πρέπει νὰ ὑποχρεῶνται πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἀναγκαίων, καὶ ἐκ διαλλειμάτων νυκτερινῆς καθαρίσεως τῶν, ποτὲ τὰ ἀναγκαῖα δὲν πρέπει νὰ ἔχῃσι τὴν ἐξοδὸν τῶν πρὸς τὴν ὁδὸν, ἀλλ' οὔτε αἱ ἐκχοαί. Καὶ εἰς χωρία οἱ σωροὶ καὶ λάκκοι τῶν κόπρων δὲν πρέπει νὰ κεῖνται πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, ἀλλ' ὀπίσθεν.

5. Νὰ παργγέλλωσι τὴν συμμόρφωσιν μὲ τὰς διατάξεις, περὶ διατηρήσεως τῶν ὀχετῶν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων καὶ τῶν ὑδρορρόων.

6. Ἐνεργοῦντες τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τοῦ πλητοῦ καὶ βορβόρου καὶ τῶν ἐρειπίων.

7. Νὰ διορίζωσι νὰ ρίπτωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἄμμον, ὅταν τυχόντως συμβῇ παγετός, καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν πάγων νὰ διορίζωσιν τὴν καθάρσιν τῶν ὀλισθηρῶν μερῶν.

8. Τὸ λιθόστρωτον τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ εὐρίσκεται πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, ὥστε διὰ τῶν προερχομένων κενῶν νὰ μὴ προξενῇται σύναξις ὑδάτων ἢ ζημία τις. Ὡσαύτως ὅλοι οἱ δρόμοι δι' ἀμάξας καὶ πεζοὺς ἐντὸς καὶ πλησίον πόλεων, πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν καὶ ἀσφαλῆ κατάστασιν, διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι δυστυχήματα εἰς τοὺς διαβάτας ἐξ αἰτίας τῶν εὐρισκομένων λάκκων, ἀσκεπάστων δεξαμενῶν, κκκων διαβάσεων κτλ.

9. Τὸ καλοκαῖρι πρέπει νὰ βρέχωνται αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων δις τῆς ἡμέρας, ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότας μὲ ἀγγεῖα ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν τῶν καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους διὰ κήδων φερόντων σκύτινον σωλῆνα.

10. Ποταμοὶ καὶ ρύχες, οἵτινες ῥέουν διὰ πόλεων καὶ χωρίων πρέπει νὰ διατηρῶνται καθαροὶ, καὶ δὲν πρέπει νὰ συγχωρῇται ρίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς αὐτούς. Οἱ ὀχετοὶ, οἵτινες χρησιμεύουν πρὸς ἀποχέτευσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν, πρέπει νὰ καθαρίζωνται μίαν φορὰν κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἀποφεύγεται πᾶσα ἐπισώρευσις ἢ ἐμφραξις τῶν ἀκαθαρσιῶν. Ὡσαύτως πρέπει νὰ καθαρίζωνται συ-

νεχῶς καὶ αἱ βρύτεις, δεξαμεναὶ καὶ τὰ ὑδραγωγεῖα, καὶ ἐπὶ τοῦτο πρέπει νὰ διορίζωνται ἰδιαίτεροι ὑδραγωγοί.

11. Εἰς μέρη καίμενα πλησίον τῆς θαλάσσης ἢ ὑδάτων πρέπει νὰ γίνεται φροντίς, ὥστε νὰ ἀπαντᾷται πᾶσα πλημμύρα ἢ ἐπισώρευσις πλητοῦ ἢ βορβόρου, τὸ ὅποιον κατορθοῦται δι' οἰκοδομήσεως προχωμάτων, μολων καὶ διὰ συνεχῶς καθαρίσεως τῶν λιμένων.

Ἄρθρ. 55.

Μὲ μεγίστην καὶ διηνεκῇ φροντίδα ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς υἱείας τῶν πόλεων, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέτουν εἰς ἐνέργειαν τοὺς ἤδη ἐνεσῶτας καὶ λεπτομερεῖς ὑγειονομικοὺς κανονισμοὺς· διὰ τὴν σημαντιότητα δὲ καὶ ἐκτασιν τοῦ ἀντικειμένου, γίνονται ἰδίως προστακτικοὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα·

1) Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῶν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.) 1834 περὶ ἐνταφιάσεων·

2) Εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῆς 13 (25) Μαΐου 1834 περὶ ἱατροσυνεδρίου·

3) Εἰς ἐκείνας τῶν 7 (19) Δεκεμβρ. 1834, τῶν 6 (18) Μαρτίου 1835 καὶ τῶν 15 (27) Ιουνίου τ. ε.

4) Εἰς τὸν περὶ ἐμφιλιάσεως νόμον τῶν 4 (16) Ἀπριλ. 1835·

5) Εἰς τὸ περὶ βδελῶν διάταγμα τῶν 12 Φεβρ. τ. ε.

6) Εἰς τὸ περὶ ἐξολοθρεύσεως τοῦ φυτοῦ φλώμου διάταγμα τῶν 2 (14) Ἀπριλ. τ. ε.

7) Εἰς τὸ σημερινὸν περὶ κολλητικῶν νόσων.

Ἄρθρ. 56.

Διατάττονται πρὸς τούτοις ἰδιαίτερος καὶ καθίστανται ὑπόχρεοι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί·

1) Νὰ ὑποστηρίζωσι δραστηρίως παντοῦ τὰς λοιμοκαθαρτικὰς ἀρχάς·

2) Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν οἰκιῶν, ὅπου εὐρίσκονται φρέατα, νὰ τὰ διατηρῶσιν εἰς καλὴν κατάστασιν, νὰ τὰ καθαρίζωσι καὶ νὰ τὰ ἐξορύττωσι·

3) Εἰς τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν κρεωπωλείων, καὶ προσδιορίζοντες τὸ μέρος, ὅπου πρέπει νὰ μεταφέρεται τὸ αἷμα τῶν ζώων καὶ τὰ λείψανα τῶν ἐσφαγμένων·

4) Εἰς τὴν πώλησιν κρεάτων πολλὰ νέων ζώων καὶ πεσόντων εἰς ἀσθενείας ἢ παλαιότητος·

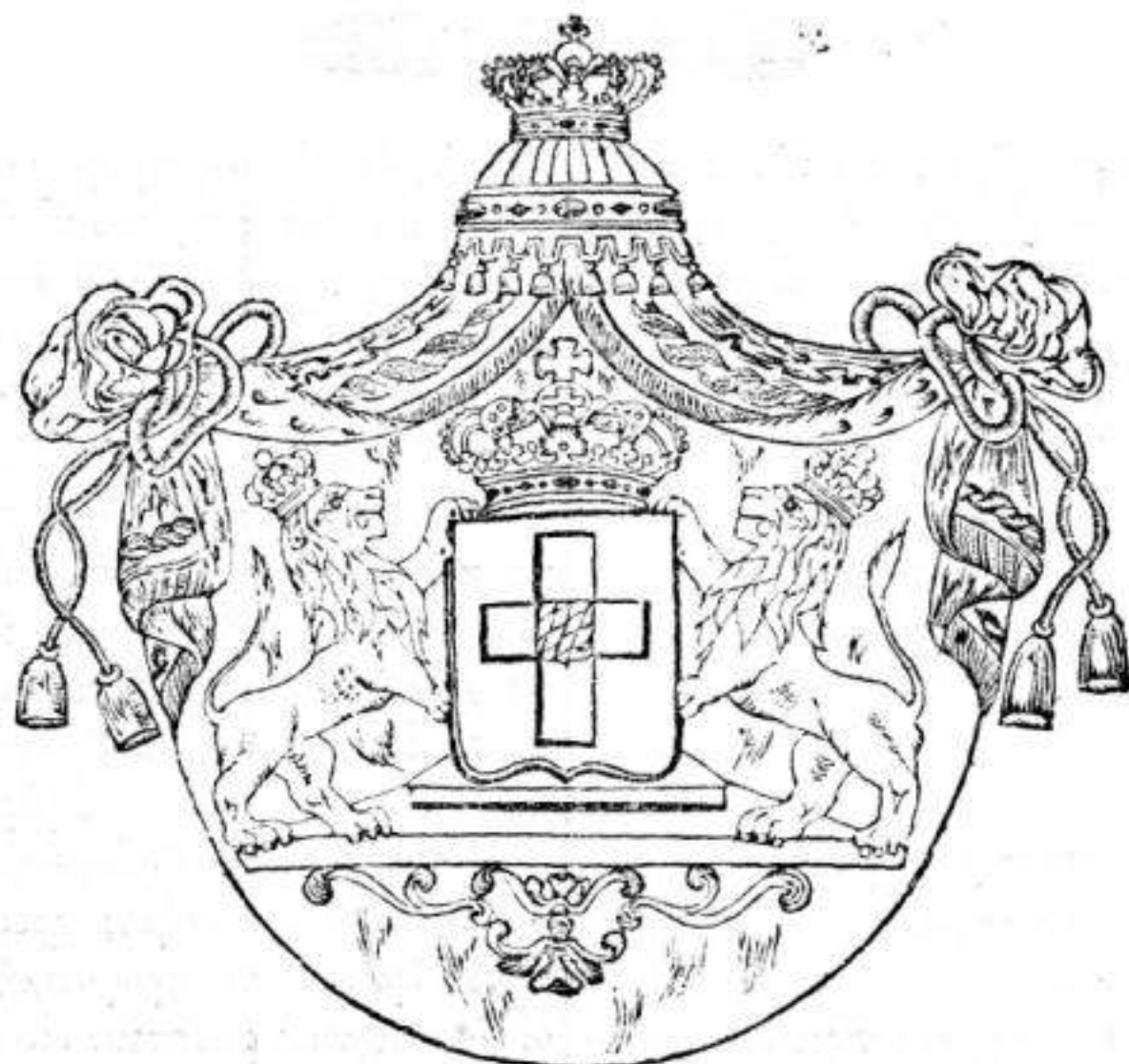
5) Εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐπιθεώρησιν ζώων ὑπόπτων κολλητικῶν νόσων, καὶ τὴν θανάτωσιν τῶν τοιούτων·

6) Εἰς τὴν κατόρυξιν τῶν ἐρριμμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλησίον κατοικιῶν ζώων εἰς βάθος τοῦλάχιστον τεσσάρων ποδῶν ἢ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν εἰς μεμονωμένα μέρη·

7) Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κατοικιῶν, τὰς πολυαρίθμους καὶ ὑπερβαίνουσας τὴν οἰκιακὴν ἀνάγκην γῆνας, ὀρνίθας, νῆσσας, τοὺς χοίρους, λαγίδια καὶ ὅσα προξενοῦν κακὴν ἀποφορὰν·

8) Εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν διεσθαρμένων ποτῶν καὶ τροφίμων, πωλουμένων εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ τὰ ἐργασήρια παρὰ τῶν κρεωπώλων, ἀρτοποιῶν, οἰνοπώλων, ζυθοποιῶν, ζαχαροποιῶν, καπῆλων·

9) Εἰς τὴν ἐντὸς τῶν δήμων σύστασιν τεχνουργείων,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 85.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρ. 25, 91, 95 καὶ 96 αὐτοῦ, καὶ τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματέως Μας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Γενικοὶ ὁρισμοί

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δήμων δι' ἰδιαίτερων ὀργάνων, ἐν ὀνόματι, κατ' ἐπιταγὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἐνεστῶτας νόμους.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία διαιρεῖται εἰς διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ κατὰ νόμον ἐπιφορτισμένα ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας εἶναι:

- Οἱ δήμαρχοι.
- Οἱ πάρεδροί των.
- Οἱ ἰδιαίτεροι διευθυνταὶ ἀστυνομίας.
- Οἱ εἰς αὐτοὺς ὑποκείμενοι ὑπηρεταί.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐπιτήρησις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ὀργάνων τού-

των καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας των ἐκτελεῖται διὰ τῶν ἀνηκόντων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἐξοδα τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς συνσκευάσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἀναποφεύκτων ἀστυνομικῶν καταστημάτων πληρόνεται παρὰ τῶν δήμων.

Πρὸς τοῦτο θέλουν χρησιμεύσει πρὸ πάντων αἱ προερχόμεναι ποσότητες ἐκ τῶν προστίμων, ἐκ τῆς μερίδος τῶν δικαιωμάτων τῶν διαβατηρίων, τῶν ἀγορῶν, τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων καὶ ἄλλων παρομοίων παραχωρηθέντων εἰς τοὺς δήμους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ περὶ ἱεραρχίας των.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις εἰς ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις ἀπόκειται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ ἐνεργεῖται παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ δι' ἐπιφορτίσεως ἄλλου.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς ἀπουσίαν ἢ παρεμπόδισιν τοῦ δημάρχου ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δημαρχείου εὐρισκόμενος πάρεδρος.

Μεταξὺ πολλῶν παρέδρων προσδιορίζεται ἡ σειρά κατὰ τὸν §. 2. τοῦ ἄρθρ. 7. τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ τοποτηρηταὶ των εἰς ὑποθέσεις ἀστυνομικῆς διευθύνσεως, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς, ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς

νουν πρὸς ἡμᾶς υπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιλαμβανομένων διατάξεων εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς προλαβόντα διατάγματα, καθὼς καὶ τὴν συμμόρφωσιν μὲ τοὺς ἐνεστῶτας ἀστυνομικοὺς νόμους.

Παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ μετχειρίζωνται νομιστικὸν τρόπον, καὶ ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ προτιμῶσι τὴν γλυκύτητα, πραότητα καὶ πειθῶ, ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα. καθότι ὁ τρόπος οὗτος εἶναι κατὰλληλος μὲ τὰ πατρικά μας φρονήματα καὶ μὲ τὸν χαρακτῆρα, τὸ ἐλεύθερον φρόνημα καὶ τὸ καθαρὸν ἀντιληπτικὸν δῶρον τῶν ἀγαπητῶν μας ὑπηκόων.

Ἀριθρ. 94.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰαν. 1837.)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΔΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας· ἐνεργοῦν ὁμῶς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γενικῶν νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν καὶ πρὸς ἐκτελέσιν αὐτῶν ἐπὶ προσωπικῇ τῶν εὐθύνη. Εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς ἀπόκειται μόνον ἡ ἐπιτήρησις καὶ ἡ γενικὴ τακτοποίησις τῆς ἐκτελέσεως καθὼς καὶ ἡ διαταγὴ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀντικειμένων εἰς τοὺς νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς γενικὰς ὁδηγίας, διατάξεις τῶν ἐπιτοπίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατὰ πρόσκλησιν, κατ' οὐδένα λόγον ὁμῶς ἢ ἄμεσος ἐκτελέσις τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ πάρεδροι χρησιμεύουν ἐνταυτῷ ὡς βοηθοὶ τῶν δημάρχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις, ἀνάγκης τυχούσης, προσκολλῶνται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ εἰς ἡ δύο ἀστυνομικοὶ διευθύνται πρὸς διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.

Οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ δημάρχου συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 42 τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 10.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ μέρη, ὅπου εἶναι διορισμένοι τοιοῦτοι ἀστυνομικοὶ διευθύνται, ὅλη ἡ ἐξουσία τοῦ δημάρχου εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα μεταβαίνει ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστάσιν του εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν πρὸς ἀνεξάρτητον ἐκτέλεσιν, ὑπόκειται καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας, ἀμέσως εἰς τὸν διαληφθέντα διευθυντὴν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅπου εὐρίσκονται διωρισμένοι πολλοὶ ἀστυνομικοὶ διευθύνται, ὁ δεύτερος ὑπόκειται εἰς τὸν πρῶτον.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 7 ὅλα τὰ δικαίωματα καὶ χρεὴ τοῦ δημάρχου μεταβαίνουν εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 8, οἱ πάρεδροι ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους μὲ τρόπον, ὥστε αὐτοὶ ἀναθέτουν μέρος τῆς ἐξουσίας των εἰς τοὺς πρῶτους, πλὴν ἅμα γίνῃ ἡ παράχωρησις, ἐνεργοῦν ἀνεξαρτήτως πρὸς ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τούτων καὶ ἔχουν τὰς αὐτὰς σχέσεις πρὸς τὸν δήμαρχον, ὅσας αὐτὸς πρὸς τὸν διοικητὴν. Παρομοίᾳ ὁμῶς παράχωρησις εἰς βοηθοὺς δὲν γίνεται, εἰς δήμους εἶναι διωρισμένοι ἰδιαίτεροι ἀστυνομικοὶ διευθυνταί.

Ἄρθρ. 14.

Οἱ ἀστυνόμοι εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους εἰς τὴν συνήθη καὶ καθημερινὴν διαχείρισιν τῶν χρεῶν των, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ δημαρχοὶ εἰς τοὺς διοικητὰς ἢ ὑποδιοικητὰς.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ ἀστυνόμοι ὁμῶς εἰς ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν τακτικῶς καθ' ἡμέραν νὰ κάμωσιν

εἰς τοὺς δημάρχους προφορικὴν ἀναφορὰν, καὶ αὐτοὶ ἔχουν δικαίωμα ἐκτὸς τούτου ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀστυνόμους περὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων προφορικὴν ἢ ἔγγραφον ἀναφορὰν, καὶ εἴμπορουν τόσον περὶ τούτων ὅσον καὶ περὶ τῶν γενικῶν ἀναφορῶν νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις, αἱ ὅποια ὁμῶς πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νόμων, διατάξεων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν. Ἀνίσως αἱ ἀποφάσεις δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ αὐτὰ, ὁ ἀστυνόμος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ διευθύνῃ περὶ τούτου ἀναφορὰν εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς μέρη, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἐδρα διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὁ ἀστυνόμος χρεωστεῖ ὡσαύτως νὰ κάμῃ εἰς αὐτὸν ἡμερούσιον προφορικὴν ἀναφορὰν. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀστυνόμοι χρεωστοῦν εἰς αὐτὰ καὶ ἄλλα μέρη νὰ διευθύνωσι πάντοτε κατὰ διαταγὴν ἀναφοράς περὶ διαφόρων ἀντικειμένων εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν νὰ ἐκτελῶσι τὰς περὶ τούτων ἀμέσως διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ, νὰ εἰδοποιῶσιν ὁμῶς πάντοτε περὶ τούτων τοὺς δημάρχους ἐντὸς 24 ὥρων. Εἰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ διατάγαι αὗται ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἄρθρ. 11 ἢ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν, ἐπιφυλάττονται εἰς τοὺς δημάρχους παρατηρήσεις καὶ παράπονα, χωρὶς ὁμῶς νὰ εἴμπορῃ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκτέλεσις των.

Ἄρθρ. 17.

Ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι προσδιορίζονται διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῶν εἰς τοῦτον ἀναφερομένων διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ Δήμαρχοι εἶναι ὑπόχρεοι κατὰ λόγον τοῦ προβλεπόντος το μέρους τούτου δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ἀστυνόμους τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των καὶ νὰ ἐρωτῶσι τὴν γνώμην των πρὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν τῆς μὴ ἐπαρκείας ἢ τῆς μὴ χρησιμότητος τοῦ προσωπικοῦ, οἱ ἀστυνόμοι ἐπιφυλάττονται τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι περὶ τούτου παρατηρήσεις καὶ ὅταν αὗται δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, δύνανται νὰ διευθύνωσι παράπονα εἰς τὸν Διοικητὴν.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ προλαβόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς παρέδρους κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 8 καὶ 13, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτοὺς δικαιοδοσίας.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀντικείμενον ἔχει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνεστώτων νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν, καὶ νὰ πρόλαμβάνῃ τὰ πλημμελήματα, ἐγκλήματα, καὶ τὰς παραβάσεις τῶν ποινικῶν ὁρισμῶν.

Τοὺς τεχνουργοὺντας ἢ καθαρίζοντας χρυτὸν ἢ ἄλλο χρυρὸν διὰ τὸ ἐμπόριον, νὰ δίδωσι τὴν διακήρυξίν των εἰς τὸ δέμαρχεϊον, μονογραφοῦν καὶ παρασημαϊκούν τὰ κατὰς, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἔμποροι ἐγγράφουσι τὴν ὕλην καὶ τὰ τεχνουργήματα ἐκ χρυσοῦ ἐκτυπωμένα ἢ ἀνεκτύπωτα, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν θέλουν σημειῖσθαι ἡ φύσις, ὁ ἀριθμὸς, τὸ βῆρος καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὕλης ἢ τῶν τεχνουργημάτων μετὰ τὸν ὀνόματι καὶ τὰς κατοικίας τῶν πωλούντων αὐτὰ.

Δι' ἐπιτρέπουσι εἰς τοὺς χρυσοχόους καὶ ἑμπόρους νὰ ἐκθέσωσι τὰ τεχνουργήματα των εἰς τὴν ἀγορὰν, πρὶν ἐξετασθῶσιν αἱ πραγματεῖαι των ἀπὸ πραγματογνώμονας.

Ἄρθρ. 64.

Τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον σημαντικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς δήμους της, πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται πρὸ πάντων παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ προσαρμοσθῶσιν ἰδίως αἱ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἐξεφράσθησαν ἐν γένει εἰς τὸ ἄρθρον 61 καὶ 62 περὶ ἐπιτηδευμάτων.

Ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἀγορῶν πρέπει νὰ ἐμβῶσιν εἰς πρᾶξιν οἱ ὁρίσμοι τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστῶν νὰ συμπράττωσι πρὸς ἐνέργειαν τῶν σημαντικῶν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν διαταγμάτων καὶ νομίμων ὁρισμῶν τῶν 15 (27) Δεκεμ. τ. ε. ἐξ ἐπαγγέλματος ὡς καὶ κατὰ πρόσκλησιν, ὅτε παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐν τὸς τῆς ἀστυνομικῆς δικαιοδοσίας.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν, πρέπει νὰ ἐπιτηρῆται μετ' ἐπιμέλειαν καὶ ἐπὶ τούτῳ παραπέμπονται αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἰδίως εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν 8 (20) Φεβρουαρίου καὶ 17 (29) Ἀυγούστου 1833, 19 (31) Μαρτίου 1835 καὶ 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου τ. ε.).

Ἄρθρ. 65.

Ἡ ἀγρονομικὴ ἀστυνομία τίθεται ὡσαύτως ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν δημάρχων, παρέδρων αὐτῶν, καὶ τῶν ἀστυνόμων καὶ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ δραστηρίου φροντίδος των.

Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο χρεωστῶν νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου τῶν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐκτὸς τούτου γνωστοποιοῦνται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρ. 66 περιλαμβανόμενοι ὁρίσμοι καὶ καθυποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀκριβῆ προσαρμογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 66.

Ἐπαγρυπνοῦν ὥστε

1. Κανεῖς πρὸ τῆς ὠριμότητος τῶν καρπῶν νὰ μὴ κόπτῃ ἢ φθείρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου ὄντα πράσινα, ἢ ἄλλα προϊόντα τῆς γῆς.

2. Κανεῖς νὰ μὴ φθείρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου, ἢ νὰ καταβάλλῃ φυτὰ προελθόντα ἐκ φύσεως ἢ δι' ἀνθρωπίνου ἐργασίας.

3. Κανεῖς νὰ μὴ πληγόνῃ ἢ φανεύῃ ἐκ προμελέτης ζῶα ἢ κτηνηγετικούς σκύλους ἄλλου.

4. Νὰ μὴ συντρίβῃ ἢ φθείρῃ κανεῖς τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας.

5. Νὰ μὴ μεταθέτῃ ἢ νὰ ἀφαιρῇ κανεῖς σημεῖα ἢ δένδρα θεμένα πρὸς προσδιορισμὸν ὁρίων μεταξὺ διαφορῶν κληρονομιῶν.

6. Νὰ μὴ ἀρπάζῃ κανεῖς τὴν κοπριστικὴν ὕλην ἄλλου.

7. Νὰ μὴ φθείρῃ κανεῖς ἐμφυλιάσεις καρπῶν δένδρων ἢ ἄλλων, ἢ νὰ κόπτῃ ὀλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος τὰ φυτευμένα δένδρα ἀνήκοντα εἰς ἄλλον.

8. Νὰ μὴ γερμίζῃ κανεῖς τὰς τάφρους νὰ μὴ κόπτῃ κλάδους ζωντανῶν φραγμῶν καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ ξηρὰ ξύλα.

9. Νὰ μὴν ὀδηγῇ κανεῖς εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν ζῶα ὅποιουδήποτε εἶδους καὶ ποτὲ εἰς τὰ τεχνητὰ λιβάδια, εἰς ἀμπελώνας, φυτείας ἐλαιῶνων, συκαμῆνων, ροδίων, λεμονιῶν καὶ ἄλλων παρομοίων δένδρων, καθὼς καὶ εἰς ἄλλας σποράς ἢ δενδροφυτείας ἢ ἄλλας ἐκτελουμένας ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων· χρεωστῶν νὰ ἐμποδίζωσιν εἰς πάντα ἕκαστον.

1. Νὰ φυτεύῃ δένδρα πλησίον τῆς διακριτικῆς γραμμῆς δύο κληρονομιῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν μὴ ἐπιτρεπομένην παρὰ τοῦ Νόμου.

2. Νὰ ἐμβαίνειν ἑφιππος εἰς ἐσπαρμένους παρ' ἄλλων ἀγρούς.

3. Νὰ ἐμβαίνειν, ἂν καὶ πεζὸς εἰς ξένους ἀγρούς, ὅπου εὐρίσκονται γεννήματα, καθὼς καὶ κάθε ἄλλου προϊόντος

Ἄρθρ. 67.

Δὲν ἔμπορουν νὰ ἐνεργήσωσι τὴν κράτησιν κανενὸς γεωργοῦ ἐνασχολουμένου μετὰ ζῶα εἰς γεωργικὰς ἢ ἄλλας ἐργασίας ἢ πρὸς φύλαξιν ποιμνίων, πρὶν γίνῃ πρόβλεψις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ζώων, παρὰ μόνον εἰς περίπτωσιν ἐγκλήματος, καὶ εἰς ἐγκληματικὴν ὁμῶς καταδίωξιν πρέπει ἀμέσως μετὰ τὴν κράτησιν, νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα πρόβλεψις ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν ἐνεργούντων τὴν κράτησιν.

Ἄρθρ. 68.

Ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς σταχυολόγους, καλαμωτὰς καὶ ἐπιφυλλιστὰς εἰς τὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ἡ συνήθεια τοῦ σταχυολογεῖν, καλαμᾶσθαι, ἢ ἐπιφυλλίζειν, νὰ ἐμβαινῶσιν εἰς τοὺς ἀγρούς, γλῶας καὶ ἀμπέλους ὅπου εἶναι συναγμένοι οἱ καρποὶ, πρὶν τῆς ἐντελοῦς μετακομιδῆς αὐτῶν καὶ γνωστοποιῶν εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἡ σταχυολογία, καλαμωσις καὶ ἐπιφύλλισις εἶναι ἀπηγορευμένα εἰς κάθε ἀγρὸν περι- κλεισμένον.

Ἄρθρ. 69.

Καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὠριμότητος τῶν σταφυλῶν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρύγου.

Γνωστοποιῶν ὡσαύτως τὸ τέλος τοῦ τρύγου καὶ προσδιορίζουσι τὴν ἡμέραν, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐσιφύλλισις καὶ τὸ κυνήγιον.

φημένων εικόνων, περιεχόντων παρυσίαις ἀτελεῖς καὶ ἀντικειμένους εἰς τὰ καλὰ ἦθη· ἐπιτηροῦν ὡσαύτως τὴν ἔκθεσιν καὶ τὴν πώλησιν κακοήθων παρυσιάσεων, χωρὶς ὅμως νὰ περιορίζεται ἡ νόμιμος ἐλευθερία τῶν φρονιμάτων καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ ἰδίως τῶν ὁρίσμων τοῦ νόμου τῶν ΙΙ (23) Σεπτεμβρίου 1833.

6. Ἐπιτηροῦν ἰδιαίτερος τοὺς γόητας ἢ ἀπαταιῶνας καὶ ἀπαγορεύουν ὅλας τὰς ἐνδυμασίας καὶ τοὺς τρόπους ἐναντίον εἰς τὴν σεμνότητα καὶ πάντα λόγον ἀντικείμενον εἰς τὰ ἦθη.

7. Απομακρύνουν ἀπὸ τὰ κοινὰ μέρη τοὺς κλυμβιστάς, οἵτινες προσδύλλουν τὴν δημόσιον σεμνότητα, τόσον εἰς τοὺς ποταμούς, ὅσον καὶ εἰς τὰ παρχία· προσδιορίζουν ἰδιαίτερον μέρος διὰ τὰ λουτρά τῶν γυναικῶν, καὶ ἐμποδίζουν τοὺς ἄνδρας νὰ λούωνται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

8. Ἡ ἐπαγρύπνησις τῶν κοινῶν παιγνιδίων καὶ κινητῶν θεάτρων, καθόσον ἀφορᾷ τὰ καλὰ ἦθη ἀνατίθεται εἰς τὴν ἰδιαίτεραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας.

9. Διορίζουν τὸ κλείσιμον τῶν καφενείων καὶ καπηλείων εἰς προσδιορισμένας ὥρας, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἑσπέρης τὸν χειμῶνα καὶ μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τὸ καλοκαίρι.

10. Παιγνίδια τύχης εἰς δημόσια μέρη ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρ. 51.

Ἡ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ προσέχη ἰδιαίτερος πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἤμπορουν, νὰ προξενήσωσι δυστυχήματα. Διὰ τοῦτο πρέπει πρωτίτως νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰς δημοσίους ὁδοὺς.

1. Ἐμποδίζοντες πληγώσεις ἀτόμων διὰ τῆς ἀμέτρου ταχύτητος τῶν ἵππων καὶ ἀμαξῶν.

2. Ἐμποδίζοντες εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐνοικιαστάς καὶ πωλητάς ἵππων νὰ τοὺς γυμνάζωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν δρόμων, καὶ ἄλλων δημοσίων μερῶν· καὶ ἐν γένει νὰ κάμνωσιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα γυμνάσεις αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προξενήσωσιν βλάβην εἰς τοὺς διαβάτας.

3. Ἐμποδίζοντες τὴν ἐπὶ τῶν στεγῶν καὶ παραθύρων ἔκθεσιν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πίπτοντα ἤθελον πληγώσει ἢ βλάβει τοὺς διαβάτας.

4. Απαγορεύοντες τὴν ἔκθεσιν ἀγγείων καὶ κιβωτίων μετ' ἀνθῆ καὶ δενδρίδια, ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν καὶ δωμάτων, ἐκτὸς μόνον ὅταν εἶναι ὑποστηριγμένα ὅπισθεν κιγκλίδων ἢ στερεωμένα εἰς τὸν τοῖχον.

5. Ὑποχρεοῦντες τοὺς στεγασκεπαστάς καὶ ἄλλους τεχνίτας οἵτινες ἐργάζονται, ἐπὶ τῶν οἰκιῶν καὶ ἄλλων κτιρίων, νὰ προσαρτῶσιν εἰς σχοινίον κρεμάμενον ἕως τὸ ἑδάφος ἐγγράφους εἰδοποιήσεις πρὸς γνῶσιν τῶν διαβατῶν.

6. Ἀπαντῶντες ἀπευκατὰ συμβάντα, τὰ ὅποια ἤθελαν συμβῆ διὰ τρελλῶν ἢ μανιωδῶν περιφερομένων ἐλευθέρως, ἢ λυσσώντων κυνῶν καὶ κακοποιῶν ἢ ἀγρίων θηρίων.

7. Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχει σφακτήριον διὰ νὰ ἀπαντῶνται δυστηχήματα τὰ ὁποῖα ἔμπορουν νὰ

προξενηθῶσιν ἀπὸ διαφεύγοντα ζῶα, παραγγέλλοντες τοὺς κρεπωλὰς νὰ σφάττωσιν τοὺς βόας καὶ τὰς δαμάλας ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶς οἰκιῶν των, κλείοντας τὰς θύρας ἐν καιρῷ τῆς σφαγῆς.

8. Ἐμποδίζοντες τοὺς παῖδας νὰ κτυπῶσιν ἢ νὰ βλάβωσι τοὺς διαβάτας.

9. Φροντίζοντες ἐντὸς τῶν πόλεων τοὺς τὴν τακτικὴν φώτισιν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς ἄλλους δήμους τὴν φώτισιν συγχυζομένων περασμάτων, μάλιστα εἰς μέρη ἐπικίνδυνα.

Ἄρθρ. 52.

Πρέπει νὰ ἀσφαλίζεται πάντοτε ἡ ἐλευθέρη διόδος τῶν δημοσίων ὁδῶν· καὶ ἐπὶ τούτῳ·

1. Θέλουν ἐμποδίζει τὴν παρενόχλησιν τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας διὰ τῆς κρατήσεως τῶν ἀμαξῶν, καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, εἰς στενὰς ὁδοὺς ἢ κατ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον.

2. Θέλουν ἀπαγορεύει νὰ παρενοχλῶσιν τὰ ζεύγη τὴν ἐλευθερίαν τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ θέλουν προσδιορίζει τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐκθεττόντων πραγματείας ἐμπόρων, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγορῶν, πανηγύρεων ἢ ἐορτῶν.

3. Θέλουν ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε νὰ μὴ συμβαίνωσι φθοραὶ εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ τῶν ὁδῶν νὰ διατηρῶνται ἀκριβῶς οἱ ὁρίσμοι τοῦ διατάγματος τῶν Ι (13) Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρ. 53.

Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ἐπιφυλακτομένης τῆς διευθύνσεως παραπόνων, καὶ κατὰ λόγον τῶν ἐπιτοπίων σχέσεων, καὶ ἰδίως τῆς ἐλευθερίας τῶν διόδων καὶ τῆς χαρμολύνης προσόψεως τῶν δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν καθὼς καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοποὺς.

Ἐπιτρέπουν ἢ ἀπαγορεύουν·

1. Τὴν σύστασιν κρεπωλαρίων καὶ μαγειρείων.
2. Τὴν ἀνέγερσιν προστεγίων καὶ παρομοίων οἰκοδομῶν προεχουσῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν.
3. Τὴν ἀνέγερσιν μικρῶν ἐργαστηρίων καὶ κινητῶν πωλητηρίων.

Ἄρθρ. 54.

Θέλουν ἐπαγρυπνῇ ἰδιαίτερος εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ ἐπιφορτίζονται ἐπὶ τούτῳ·

1. Νὰ ἐμποδίζωσι πᾶσαν φθοράν.
2. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν καθάρσιν τῶν ὁδῶν καὶ νὰ προσδιορίσωσιν ἐπὶ τούτῳ καθαριστικὴν τάξιν. Πρὸς τοῦτο ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖον ὅλαι αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων νὰ καθαρίζονται καθημερινῶς ἢ τοῦλάχιστον δις τῆς ἐβδομάδος. καὶ πρὸς τοῦτο αἱ ἀκαθαρσίαι νὰ συσσωρεύωνται ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότας καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους, καὶ νὰ μεταφέρονται καὶ νὰ ρίπτονται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐπὶ ἀμαξῶν καλῶς κλειομένων παρὰ τοῦ προσφέροντος περισσύτερα ἢ τοῦ ζητοῦντος ὀλιγώτερα. Εἶναι ἀπαγορευμένον νὰ ρίπτονται

Άρθρ. 70.

Αναγκάζουν τούς ιδιοκτήτας καταστημάτων γαιω-
πονικών και κήπων, ν' απομακρύνωσιν ἀπὸ τὰς δημοσίου
ὁδοὺς λίθον, ἄμμον, ἄσβεστον, παλαιὰ ξύλα, λείψανα
τῆς κηπουρίας προερχόμενα ἀπὸ τὰ κτήματά των καὶ,
ἀνίσως οἱ ιδιοκτῆται δὲν τὸ κάμνουν μόνοι των, ἐνεργοῦν
τὴν καθάρσιν ταύτην μετὰ τὰ ἐξοδά των.

Άρθρ. 71.

Φροντίζουν ἰδιαιτέρως πρὸς διάρθρωσιν καὶ συντήρησιν
τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὁδηγουσῶν ὁδῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ
προσέχουν, ὥστε οἱ γεωργοὶ ἢ ἄλλοι νὰ μὴ φθείρωσι καθ'
ὅποιονδήποτε τρόπον τὰς δημοσίου ὁδοὺς ἢ νὰ οἰκειο-
ποιῶνται μέρος τοῦ πλάτους των.

Άρθρ. 72.

Χρεωστοῦν νὰ απομακρύνωσιν καὶ ἀπὸ τοὺς εἰς τοὺς
ἀγροὺς φέροντας δρόμους, πᾶν ὅτι δύναται νὰ προξενήσῃ
δυστύχημα καὶ ἐπομένως ἐπαγρυπνοῦν ὥστε·

1. Τὸ στόμα τῶν λατομείων νὰ ᾔναι πάντοτε περι-
τριγυρισμένον μετὰ φράγματα, σανίδας καὶ ἄλλα ἐμπόδια
τὰ ὅποια ἡμποροῦν ν' ἀπαντῶσι δυστυχήματα.

2. Οἱ μελισσῶνες νὰ μὴν εὐρίσκωνται πολλὰ πλη-
σίον τῶν δημοσίων ὁδῶν, διὰ νὰ μὴν προέρχωνται ἀ-
πεικταῖα συμβάντα.

Άρθρ. 73.

Αναγκάζουν τούς ιδιοκτήτας κτημάτων κειμένων πλη-
σίον πλευστῶν παταμῶν νὰ ἀφίνωσι κατὰ μήκος τῶν
ὄχθων τοῦλάχιστον ἐξ πηχῶν (μέτρων) πλάτος διὰ δρό-
μον καὶ διὰ τὰ ζεύγη, χωρὶς νὰ εἰμποροῦν νὰ φυτεύωσι
δένδρα μήτε νὰ περιφράττωσι πλησιέστερον τῶν 8 βας.
πήχεων ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου ἔλκονται τὰ πλοῖα καὶ δέκα
ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Άρθρ. 74.

Ἐμποδίζουν·

1. Νὰ ἀποσρέφωσι τὰ ὕδατα πλευστῶν ποταμῶν
ἢ νὰ ἐξασθενῶσιν ἢ νὰ μεταβάλλωσι τὸν ῥοὺν των διὰ
τάφρων, χανδάκων ἢ ὀχετῶν.

2. Νὰ ἐξορύττωσιν ἄμμον ἢ ἄλλην ὕλην πλησιέ-
στερον τῶν τριάκοντα ποδῶν ἀπὸ τὰς ὀχθας.

Άρθρ. 75.

Ἐμποδίζουν τὸ ρίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς τοὺς ποταμούς,
βρύσεις, φρέατα, καὶ δεξαμενάς καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου
παρανόγησιν τῆς ἐκκαρπώσεώς των. Ἐπὶ τούτῳ προσδιο-
ρίζουν εἰς τοὺς βυρσοδέψας καὶ βαρεῖς, οἱ ὅποιοι δὲν
εἰμποροῦν νὰ ἐργάζωνται, εἰμὴ εἰς ὄχθας ποταμῶν, κα-
ταλλήλους θέσεις ὑποκάτω τῶν δήμων.

Άρθρ. 76.

Ἄνευ προλαβούσης διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ δὲν συγ-
χωροῦν εἰς κανένα νὰ κατασκευάζῃ γέφυραν στερεάν ἢ
κινητὴν, κλεισιᾶδα ἢ τεχνουργεῖον, πρόφραγμα, μύλον,
πρόχωμα καὶ ὅποιονδήποτε ἄλλο ἐμπόδιον εἰς τὸν ἐλευ-

θερον ῥοὺν τῶν ὑδάτων, εἰς πλευστοὺς ποταμούς καὶ
αὐλάκας.

Περὶ ἐπιστάσις τῶν τελευταίων ἀντικειμένων πρέπει
νὰ γίνεται παντοῦ ἰδιαιτέρα φροντίς καὶ νὰ συντάττων-
ται οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοί.

Άρθρ. 77.

Αναγκάζουν τούς ιδιοκτήτας ἢ ἐνοικιαστὰς μύλων ἢ
κατεσκευασμένων τεχνουργείων νὰ κρατῶσι τὰ νερὰ εἰς
ὑψος ἀξίμιον πρὸς τοὺς λοιποὺς καὶ τοὺς κατασταίνουν
ὕπευθύνους διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὑποίαν τὰ νερὰ ἤθελαν
προξενήσῃ εἰς τὰς γειτονικὰς ιδιοκτησίας διὰ τοῦ με-
γάλου ὕψους των ἀπὸ τὸ ὑδροδοχεῖον ἢ ἄλλως.

Άρθρ. 78.

Ἐμποδίζουν εἰς καθένα νὰ πλημμυρίσῃ τὴν κληρο-
νομίαν τοῦ γείτονός του μετοχετεύων ἐπ' αὐτῆς ὕδατα
μετὰ τρόπον ἐπιζήμιον.

Άρθρ. 79.

Ἐμποδίζουν τούς ιδιοκτήτας πηγῆς τινος νὰ ἀλλάζω-
σι τὴν διεύθυνσιν τῆς, ὅταν χορηγῇ εἰς τοὺς κατοίκους
τοῦ δήμου, χωρίου ἢ χωριδίου τινός, τὸ ἀναγκαῖον νερόν.

Άρθρ. 80.

Αναγκάζουν τούς ιδιοκτήτας, εἰς τῶν ὁποίων τὰ κτη-
ματα εὐρίσκονται λιμανάζοντα ὕδατα, νὰ τὰ καθαρίζουν.

Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἀκριβῶς ὡς πρὸς
τοῦτο καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς λόγους τὸ περὶ ὀρυ-
ζοφυτείας διάταγμα τῶν 13 (25) Σεπτεμβρίου 1834.

Άρθρ. 81.

Ὅταν ἡ ἀφθονία τῶν βροχῶν καὶ ἡ διάλυσις τῶν χιό-
νων, ἢ πᾶσα ἄλλη αἰτία προμηνύουν προσεχῇ πλημμύ-
ραν, αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ διατάττουν τὰ
ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα, καὶ διὰ τὸ συμφέρον
τῶν ἀτόμων παραγγέλλουν καὶ τὴν μετοίκησιν τῶν ἐπα-
πειλουμένων οἰκιῶν. Ἄν ὅμως καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰ ληφ-
θέντα μέτρα συμβῶσι δυστυχήματα, διανέμουν βοήθειαν
εἰς τοὺς παθόντας καὶ ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς σώσαντας
ἄτομα συρθέντα ἀπὸ τὸν ποταμόν.

Άρθρ. 82.

Ἐμποδίζονται·

1, Οἱ ιδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ τοῦ δήμου νὰ συνεν-
νοῶνται πρὸς ἐκπτώσιν ἢ οὐτιδανὸν προσδιορισμὸν τῶν
ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν μισθῶν τῶν ὑπηρετῶν.

2. Τοὺς θεωριστάς, ὑπηρετάς καὶ ἐργάτας νὰ συμ-
φωνῶσι μεταξύ των διὰ νὰ αὐξάνωσιν ἢ νὰ προσδιορίζω-
σι τὸ ποσὸν τῶν ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν.

Άρθρ. 83.

Ἀνίσως συμβῇ ἐπιδημία εἰς τὰ ζῶα, αἱ ἀστυνομικαὶ
ἀρχαὶ δὲν πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν
τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου περιλαμβανομένων εἰς τὰ
ἄρθρα 574, 575, 576 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀλλὰ πρὸ
πάντων χρεωστοῦν νὰ διατάττωσι τὰ ἀπαιτούμενα προ-

Άρθρ. 21.

Ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία περιλαμβάνει εἰδικῶς ὅλα τὰ εἰς τὸ μέρος τοῦτο διαλαμβανόμενα ἀντικείμενα, καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν κανονίζεται ἐν γένει κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας νόμους, καὶ τὰς διατάξεις, καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Άρθρ. 22.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομικῆς διεύθυνσεως δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τί, ἀντικείμενον εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, ἢ εἰς τοὺς προλαβόντας καὶ ἐπομένους ὁρισμούς τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐκτοῦναντίου χρεωστοῦν νὰ ἀκολουθῶσιν αὐτοὺς κατ' ἀκρίβειαν, χωρὶς νὰ τοὺς ὑπερβαίνωσιν, ἢ νὰ ἐπιτρέπωσιν τὴν ὑπέρβασιν αὐτῶν.

Άρθρ. 23.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τῶν, χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσιν τὴν εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐκφρασθεῖσαν παρ' ἡμῶν ἀρχὴν, νὰ μὴ περιορίζουν καὶ νὰ εἰς τὴν ἐλευθέραν εὐκάρπῳσιν τῆς ιδιοκτησίας του, καὶ τὴν ἀτομικὴν του ἐλευθερίαν, παρὰ ὅσον ἀπαιτεῖται παρὰ τῶν ἐνεστώτων νόμων, δηλαδὴ νὰ ἐπιτρέπουν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων εἰς πάντα πολίτην καὶ κάτοικον τὴν δυνατὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεών του, καὶ νὰ παραλείπωσιν πᾶσαν περιττήν, καὶ μὴ ὑπαγορευομένην παρὰ τῶν νόμων, ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις.

Άρθρ. 24.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐκδίδωσι διατάξεις ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐνεργῶσι καὶ νὰ δημοσιεύωσι γενικὰς διατάξεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων.

1) Ὅταν πρόκειται νὰ διατάττωσιν ἐπιτόπια προφυλακτικὰ μέτρα περὶ ἀντικειμένων ἀνατεθειμένων εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐξουσίαν των.

2) Ὅταν πρόκειται νὰ δημοσιεύωσιν ἐκ νέου τοὺς νόμους καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμούς, ἢ νὰ προσκαλῶσι τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου εἰς τὸ νὰ συμμορφώνωνται μετὰ αὐτοὺς, ἢ νὰ δίδωσι νομιστήσεις καὶ κανονισμούς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεώς των.

Άρθρ. 25.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰμποροῦν νὰ κάμνωσι ἀπόφασιν ἐναντίαν τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ.

Άρθρ. 26.

Παρόμοιαι γενικαὶ ἀποφάσεις θέλουν ἐκδίδεσθαι κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας τύπους·

Κατὰ τὸ ἔτος τὴν ὥραν
 Ἡμεῖς Δήμαρχος (πάρεδρος
 ἡ ἀστυνομίας) τοῦ δήμου ἐπαρχίας
 νομαρχίας πληροφορηθέντες ὅτι
 (ἢ θεωροῦντες ὅτι) καὶ συμφώνως μετὰ τὰς
 διατάξεις τοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος
 (ἢ μετὰ τὸ ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου) δια-
 τάττομεν

Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλει ἐκτίθεται διὰ πρωτοκόλλου διὰ νὰ καταδιώκεται συμφώνως μετὰ τὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἡ παρούσα ἀστυνομικὴ διάταξις θέλει δημοσιευθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δῆμον ὅλον.

Άρθρ. 27.

Διευθύνσις παραπόνων ἀπὸ μέρους ἰδιώτου εἰς ἀνωτέραν ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν του ἐνόςω δὲν θέλει μεταρρυθμῆθῃ ἢ τροπολογηθῇ.

Άρθρ. 28.

Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητὴς του δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ ἀπόφασιν τοῦ προκατόχου του, μὴτε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς, πρὶν ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν προϊστάμενόν του διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν· τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀστυνομίας ἢ ἐπιφορτισμένους μέρος τῆς ἀστυνομικῆς διεύθυνσεως.

Άρθρ. 29.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς διεύθυνσεως τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν ἔχουν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, καθόσον δὲν κανονίζονται ἰδίως καὶ ῥητῶς διὰ τῶν νόμων ἰδιαίτεροι ἐξαιρέσεις.

Άρθρ. 30.

Ἐκτὸς τῶν γενικῶν ὁρισμῶν τῶν ἀστυνομικῶν νόμων καὶ διατάξεων οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ παρατηρῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἰδιαίτερας διατάξεις, αἱ ὁποῖαι κανονίζονται εἰδικῶς εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα 31-83.

Άρθρ. 31.

Οἱ μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἐπιρροὴν ἔχοντες ὁρισμοὶ τοῦ ποιν. νόμου καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι τοῦ τρίτου βιβλίου αὐτοῦ (ἀστυνομικαὶ παραβάσεις) πρέπει νὰ κεῖνται πρὸ ὁφθαλμῶν τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ὅχι μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας (ἄρθρ. 84-88 ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνην τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, καὶ χρησιμεύουν εἰς αὐτὰς ὡς ὁδηγὸς εἰς τὰς διατάξεις των πρὸς ἀποφυγὴν παραβάσεων τῶν νόμων, πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας εἰς τὸν κοινὸν βίον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ιδιοκτησίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας· χρεωστοῦν ὅχι μόνον νὰ καταδιώκωσι τὰ κακούργηματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαντῶσι τὸ κακὸν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

Άρθρ. 32.

Ἐν τῶν σημαντικωτέρων προβλημάτων τῆς ἀστυνομίας εἶναι ἡ διαχείρισις καὶ συντήρησις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας. Ὁλὴ ἡ εὐθύνη ὡς πρὸς τοῦτο πίπτει εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ἀρχῶν, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι τὴν πρωτίστην διεύθυνσιν αὐτῆς· ἐπὶ τούτῳ χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσι πᾶσαν αἰτίαν, ἥτις δύναται νὰ τὴν διαταράξῃ, νὰ ἐνεργῶσι συχνοὺς περιπόλους ἐναντίον τοῦ ἀργοῦ καὶ ὑπόπτου ὄχλου· νὰ μὴν ἐπιτρέπωσιν ὑποπλοκάς καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἰδίως τὴν ἀπορον τάξιν τῶν κατοίκων.

φυλακτικά μέσα καὶ νὰ συμμορφῶνται μετὰ τοὺς περὶ τούτου ἐνεστώτας κανονισμοὺς, γνωστοποιοῦσαι τὰ δέοντα εἰς τὸν διοικητὴν.

[ΜΕΡΟΣ IV.]

Περὶ δικαστικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 84.

Ἡ δικαστικὴ ἀστυνομία ἐνεργουμένη παρὰ τῶν δημάρχων παρέδρων ἢ ἀστυνόμων, εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ ἐξετάζη τὰ ἐγκλήματα, καὶ πλημμελήματα, νὰ συνάξη τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς περιστάσεις καὶ νὰ καταστρώσῃ τακτικὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν αὐτουργῶν.

Ἄρθρ. 85.

Οἱ ἀστυνόμοι καὶ εἰς τοὺς δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, οἱ δήμαρχοι καὶ εἰς ἑλλείψιν αὐτῶν οἱ παρέδροι τῶν ἐξετάζουν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρ. 136 καὶ 188 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Δέχονται τὰς ἀναφορὰς, καταμηνύσεις καὶ τὰ παράπονα, ὅσα ἀποβλέπουν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις.

Σημειοῦν εἰς τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὅποια συνθέτουν ἐπὶ τούτῳ, τὴν φύσιν καὶ τὰς περιστάσεις τῶν παραβάσεων, τὸν χρόνον καὶ τόπον, ὅπου συμβαίνουν, τὰς ἐπιβαρυντικὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων ὡς ἐνόχων.

Ἄρθρ. 86.

Ἐκτὸς τούτου κοινοποιοῦν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεὰ ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα, πρὸς τὸν δῆμόν των, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 149 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπομένως ὅταν προσκαλῶνται, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅταν πληροφοροῦνται περὶ τοῦ πλημμελήματος, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταστρώσῃ πρωτόκολλον, συντείνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ πράξεως, ἂν καὶ δὲν προηγήθησαν παράπονα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρ. 87.

Γνωστοποιοῦν τὰς συμβάσεις ἀστυνομικὰς παραβάσεις εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰρηνοδίκην, καὶ ἐνεργοῦν τὴν καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 88.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς ἐργασίας χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται κατὰ πάντα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, νὰ τοὺς ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς, καὶ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐξοικειῶνται ὁλοκλήρως μὲ τοὺς λεπτομερεῖς κανονισμοὺς αὐτῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ γνωρίζωσι καλῶς καὶ τὸν κανονισμόν τῆς χωροφυλακῆς καὶ κατ' ἀναλογίαν νὰ ἐνεργῶσι τὴν προσαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων ὁρισμῶν.

ΜΕΡΟΣ V.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 89.

Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐνεστώτων καὶ παρόντων ὁρισμῶν πρέπει νὰ συνταχθῶσι δι' ἕκαστον ἀντικείμενον λεπτομερεῖς ὁδηγίαι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας καὶ μερικώτερον.

- α) Διὰ τοὺς Δημάρχους
- β) » Παρέδρους
- γ) » Ἀστυνόμους
- δ) » Εἰρηνοφύλακας
- ε) » Ἀγροφύλακας
- ζ) » Ἀστυνομικοὺς φύλακας

Εἰς τὰς ὁδηγίας ταύτας πρέπει νὰ κανονισθῶσιν ἀκριβῶς αἱ σχέσεις τῆς ἀρμοδιότητος καὶ ἐν ταυτῷ νὰ διατηρηθῇ μεγίστη ἀπλότης καὶ ταχεῖα ἐκτέλεσις. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, θέλει λάβει φροντίδα περὶ τούτου καὶ νὰ καθυποβάλλῃ αὐτὰς πρὸς ἔγκρισίν Μας.

Ἄρθρ. 90.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ συνταχθῇ περὶ τούτων εὐσύνθετον ἐγχειρίδιον περὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, ὅπου νὰ περιέχωνται εἰς συστηματικὴν τάξιν, ὅλαι αἱ εἰς αὐτὴν ἀναγόμεναι διατάξεις, ὅσαι περιέχονται εἰς τὰ δύο ποινικὰ νομοθετικὰ βιβλία εἰς τοὺς μερικοὺς νόμους τὰ διατάγματα, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας, καθὼς καὶ εἰς τὸ παρὸν διάταγ.

Ἄρθρ. 91.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 89 διαλαμβανομένων γενικῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, πρέπει αἱ ὑπὸ στοιχ. β ἕως ζ σημειωμέναι κατηγορίαι νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας.

Ἄρθρ. 92.

Πρώτιστον χρεὸς τῶν δημοτικῶν διευθύνσεων εἶναι νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ἀπαιτούμενα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ διὰ τοῦτο νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαία φροντίς εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς. Ἐπομένως πρὸ πάντων πρέπει νὰ καμνωσι χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτὰς μέσων, νὰ προχωρηθῶσιν εἰσέτι τὰ ἀναγκαῖα, νὰ πληρῶσιν κανονικῶς τὰ ἀστυνομικὰ ἐξοδα, καὶ ἰδίως κατὰ μῆνα τοὺς μισθοὺς τῶν ἀστυνόμων, ἀγροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν φυλάκων καὶ καθ' ἑβδομάδα τὰ ἐξοδα τῶν ὑποδίκων.

Οἱ διοικηταὶ ὑποδιοικηταὶ καὶ δήμαρχοι ἐπαγρυπνοῦν ἰδιαιτέρως τὴν ἐνέργειαν τῆς διατάξεως ταύτης διὰ νὰ ἀπαντῶσι μεγάλας καταχρήσεις καὶ ἐλλείψεις, αἱ ὅποια ἐνδέχεται νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς παραμελήσεώς των.

Ἄρθρ. 93.

Οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ μας χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐν γένει τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ μέ-

το, ὅ,τι ἐκανονίσθη εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ εἰδικοῦ διατάγ-
ματος τῶν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.) 1835.

Ἄρθρ. 44.

Αἱ ἄνω εἰρημέναι ἀρχαὶ διατάττουν εἰς τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς οἰκιῶν νὰ ἐγγράφωσιν ἀμέσως, ἄνευ λευκοῦ, εἰς καταλόγου μονογραφημένου παρ' αὐτῶν τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνήθη διαμονὴν, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν ἀτόμων, ὅσοι διενυκτέρευσαν παρ' αὐτοῖς ἂν καὶ διὰ μίαν μόνην νύκτα, καὶ ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν τῶν καταλόγων τούτων κατὰ δεκαπεν-
τημερίαν.

Ἄρθρ. 45.

Εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία ἐσακριβώνει τὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Εἰς τὸν κατάλογον θέλει συμπεριλαμβάνεται ἡ διακῆ-
ρυξις ἐκάστου, περὶ τοῦ ὀνόματος, τῆς ἡλικίας, τόπου τῆς
γεννήσεως, τελευταίας κατοικίας, ἐπιτηδεύματος καὶ
ἄλλων μέσων ὑπάρξεως.

Ὅστις δὲν ἤθελεν ἔχει κἀνὲν μέσον ὑπάρξεως θέλει δει-
κνύει πολίτας διαμένοντας εἰς τὸν δῆμον, οἵτινες τὸν
γνωρίζουν καὶ ἡμποροῦν νὰ δώσωσι καλὴν μαρτυρίαν
τῆς διαγωγῆς του. Ὅσοι ὄντες ἐνστάσει νὰ ἐργασθῶσιν,
δὲν ἔχουν οὔτε μέσα ὑπάρξεως, οὔτε ἐργόχειρον, οὔτε
ἐγγυητὰς, θέλουν σημειῶσθαι ἰδιαίτερος.

Ὅσοι ἀποποιηθῶν πᾶσαν διακῆρυξιν θέλουν ἐγγρά-
φεισθαι μετὰ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὴν κατοικίαν των, καὶ
μετὰ τὴν σημείωσιν «ἄτομα ὑποπτα.»

Ὅσοι ἀποδειχθῶν ὡς δώσαντες ψευδεῖς διακῆρυξεις,
θέλουν ἐγγράφεισθαι μετὰ τὴν σημείωσιν «κακόβουλοι.»

Ἀφοῦ οἱ κατάλογοι οὗτοι καταστρωθῶσι, δὲν μένει πλέον
εἰμὴ ἡ διόρθωσις καὶ τελειοποίησις αὐτῶν ἐτησίως ὡς
πρὸς ἐλάττωσιν καὶ ἀφίξιν καὶ ἄλλας μεταβολάς. Εἰς
τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγονται ὅλα τὰ περιττὰ γραψί-
ματα καὶ πᾶσα παρενόχλησις τῶν ἀτόμων, νὰ περιορί-
ζονται εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἄνω εἰρημένων σημειώσεων,
νὰ παραλείπεται πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς
οἰκογενειακὰς σχέσεις καὶ νὰ ἐκτελῆται ἡ ἐργασία με-
τὰ τὴν δυνατὴν φιланθρωπίαν.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς ἀξιωμα-
τικούς καὶ ὑπαξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς εὐρισκο-
μένους εἰς περιοδείαν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ ἐπαίτησις δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται καὶ μάλιστα
ἡ εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' οὔτε ἡ διατριβὴ τῶν ἐπαίτων εἰς δη-
μόσια μέρη· πρέπει νὰ ἀπομακρύνονται πάντοτε, πρὸ
πάντων ὅμως οἱ ἀηδεῖς ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι διὰ νὰ μὴ
συμβαίνωσιν ὡς ἐκ τούτου δυσυχήματα εἰς ἐγγύους γυ-
ναῖκας.

Ξένοι ἐπαῖται πρέπει νὰ ἀποπέμπωνται πάντοτε εἰς
τοὺς δῆμους των καὶ πρὸς τοῦτο τίθενται ὑπὸ ἰδιαίτεραν
ἐπαγρύπνησιν καὶ συνοδίαν.

Επαῖται καὶ ἀργοὶ πρέπει νὰ ἀναγκάζονται εἰς ἐργα-
σίαν, ὅταν ἦναι ἱκανοὶ ἐργασίας· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν

πρέπει νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ κατάστημα τῶν πτωχῶν
τοῦ δήμου.

Εἰς τὰς πόλεις αἱ ἐπιφορτισμέναι τὴν διεύθυνσιν τῶν
καταστημάτων τῶν πτωχῶν δημοτικαὶ ἀρχαί, πρέπει νὰ
φροντίζωσι πάντοτε πρὸς σύστασιν καταστημάτων ἐργα-
σίας ἐπὶ συνεννοήσει καὶ συνεργείᾳ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν
ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 47.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν εἰδικὴν φροντίδα τῶν ἀστυνομικῶν
ὑπαλλήλων ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας εἰς μέρη, ὅπου
γίνονται μεγάλαι συνάξεις ἀνθρώπων, ὡς εἰς ἀγορὰς,
πανηγύρεις, τελετὰς, θέατρα, παιγνίδια, καφενεῖα, ἐκ-
κλησίας καὶ ἄλλα δημόσια μέρη.

Ἄρθρ. 48.

Ὡς ἐκ τούτων καθὼς καὶ διὰ ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκο-
ποὺς πρέπει νὰ γίνεσθαι ἰδιαίτερα ἐπαγρύπνησις.

1. Τῶν ἀγορῶν, πλατειῶν τῶν ξένων ἐμπορῶν, κα-
πήλων, μεταπρατῶν, βαστάζων καὶ ἐπιτρόπων.

2. Τοὺς ποταμοὺς, τὰ νεώλκεια, τοὺς λιμένας, τὰ
ναυπηγεῖα, τὰ περάματα, τοὺς ὄχθους, τὰ πασσαλώματα,
τὰ καταστήματα, ὅσα εὐρίσκονται ἢ θέλουν συζητῆσθαι πλη-
σίον ποταμῶν διὰ τὰ λευκαντήρια, δημόσια λουτρά, κο-
λυμβιστικὰ σχολεῖα, ποτιστήρια, τὰς πηγὰς καὶ τὰ ὑδρο-
δοχεῖα.

3. Τὰ μέρη ὅπου διαμένουν, αἱ κοιναὶ ἀμαξαὶ διὰ
τὴν πόλιν καὶ ἐξοχὴν, καὶ τοὺς οἰνιόχους, ἀμαξηλάτας
καὶ ἐνοικιαστὰς ἵππων. Θέλουν ἐνεργεῖ τὴν ἐπιθεώρησιν
τῶν ἀγορῶν, λιμένων καὶ ὁρμῶν, τῶν τροφίμων, ποτῶν
καὶ ζωοτροφῶν.

Ἄρθ. 49.

Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία χρεωστῇ νὰ ἐπαγρυπνῇ·

1. Τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς κατοικιῶν ὡς
πρὸς τοὺς ὁδοιπόρους·

2. Τοὺς οἰνοπώλας καὶ ζαχαροπώλας καὶ ὅλους τοὺς
λοιποὺς, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι εἶναι ἀνοικταὶ εἰς τὸ κοινόν.

3. Τὰς συνάξεις ἢ συναναστροφὰς ὅπου οἱ ἰδιῶται
εἶναι δεκτοὶ ἐπὶ ῥήταῖς συμφωνίας.

4. Τὴν διαγωγὴν τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων τὰ μέ-
σα ὑπάρξεως εἶναι ἄγνωστα ἢ ὀλίγον γνωστά.

Ἄρθρ. 50.

Χρεωστοῦν νὰ καταστέλλωσιν αὐστηρῶς τὰς προσβαλ-
λούσας τὰ ἥθη πράξεις, καὶ ἀπαγορεύουν, πᾶν ὅτι τείνει
πρὸς διαφθορὰν αὐτῶν, ἐπὶ τούτῳ·

1. Ἐπιτηροῦν ἰδίως τὰ ἄτομα, εἰς τὰ ὁποῖα προσά-
πτεται ἀσωτεία καὶ διαφθορὰ τῶν ἡθῶν τῶν νέων ἀμ-
φοτέρων τῶν γενῶν.

2. Ἀπαγορεύουν τὴν ἀσελγειαν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ
ἰδίως ἐν καιρῷ νυκτός.

3. Ἐπιβάλλουν πρόστιμον εἰς τοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς
ἀσελγοῦντας.

4. Ἐμποδίζουν κοινὰς γυναῖκας νὰ περιφέρωνται εἰς
τοὺς δημοσίους περιπάτους.

5. Ἀπαγορεύουν τὴν κώλησιν ἢ ἐκθεσιν ἰχθυογρα-
φημένων, ἐξωγραφημένων, χαλκογραφημένων ἢ λιθογρα-

Ὅταν ταρχηθῇ ἡ κοινὴ ἡσυχία, οἱ διευθυνταὶ τῆς ἀστυνομίας, χρεωστοῦν νὰ πράττωσι τὸ κατὰ δύναμιν διὰ νὰ συλλάβωσι τοὺς πρωταίτιους καὶ συνενόχους καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσι πάλιν τὴν ἡσυχίαν.

Ὅταν ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθῇ ἐπιτήμῳς ἢ ἰδιαιτέρως περὶ πρὶχθέντος ἢ πρὶχθητομένου ἐγκλήματος, περὶ προσβολῆς ἐναντίον τῆς ζωῆς, τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τῆς τιμῆς ἀτόμου τινός, χρεωστεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ κινδόν, νὰ ἐξστραλίτῃ τὰ πρόσωπα καὶ σκεύη, καὶ ἀκολουθῶς νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ δῆμαρχοι, πᾶρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι, ἅμα παρατηρήσουν ἀρχὰς στατιστικῶν κινήματων, χρεωστοῦν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ, νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν, χρεωστοῦν ὡσαύτως νὰ λαμβάνωσιν, ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καὶ σοφὰ μέτρα, ἵκανὰ πρὸς καθυστάχασιν τῶν πνευμάτων, καὶ κατάπαυσιν τῆς ταρχῆς.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ στρατιωτικαὶ συσσωματώσεις ἐναντίον τῆς εἰσπραξείας τῶν προσόδων, τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν τροφίμων, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐργασίας, καὶ βιομηχανίας, χρεωστοῦν νὰ καταπαύωνται παρ' αὐτῶν ἅμα γίνων ἀνωφελῶς τρεῖς προσκλήσεις μετ' ὑμπανον ἢ σάλπιγγα καὶ ἀκολουθῶς πρέπει νὰ γίνεσθαι κατὰ τοὺς τύπους ἢ δικαστικῇ καταδίωξις.

Ἄρθρ. 35.

Ὁ αὐτὸς τρόπος προσκλήσεως καὶ ἐντελέσεως ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, εἰς περίπτωσιν ρασιαστικῆς συσσωματώσεως ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀτόμων, τῶν ἰδιοκτησιῶν, τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ πρὸς ἀπόλυσιν τῶν φυλακισμένων ἢ καταδίκων.

Ἄρθρ. 36.

Πρὸς διάλυσιν τῶν ρασιαστῶν ὅταν ᾖ ἀνάγκη, προσκαλοῦν ἐγγράφως τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν μετ' οὓς ἀκολουθοῦν τύπους.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Ἡμεῖς Δῆμαρχος τοῦ δήμου προσκαλοῦμεν τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῶν ἐπισταθμευμένων εἰς τὸν δῆμον τοῦτον στρατευμάτων τῆς γραμμῆς ἢ τετραρχιῶν νὰ χορηγήσῃ ἀμέσως τὸν ἀριθμὸν ἀναγκαίων πρὸς διάλυσιν τῆς γινομένης συσσωματώσεως ἐπὶ τῆς πλατείας . . . ἅμα αἱ προσδιωρισμέναι παρὰ τοῦ νόμου προσκλήσεις γίνωσιν παρ' ἡμῶν ἢ παρὰ τοῦ ἀσυνόμου.

Εἰς τὰς προσκλήσεις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ πραγματικὴ τῆς ἐπέμβασις ὅσον εἶναι δυνατόν ἀκινδύνως, καὶ νὰ μὴ γίνεσθαι πλέον χρῆσις τῆς βίας, εἰμὴ ὅσον εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐκβάσεως.

Ἄρθρ. 37.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ νὰ συμπράττωσιν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐνεργείας τῶν παρὰ τῆς χωροφυ-

λακῆς λαμβανομένων μέτρων πρὸς κατάσχεσιν τῶν στρατιωτικῶν λειψυτακτῶν καὶ αἰχμαλώτων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν καὶ νὰ ὑποστηρίζωσι πάντοτε τὴν χωροφυλακὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐγκαίρως καὶ ἐντόνως.

Ἄρθρ. 38.

Εἰς ἐκάστην τῶν πόλεων θέλουν διορίζεσθαι εἰς ἡ καὶ περισσότεροι εἰρηνοφύλακες κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου, καὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐπιφορτίζονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν δημάρχων, παρέδρων καὶ ἀσυνόμων, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ νὰ ἐνεργῶσιν τὴν κράτησιν τῶν κακούργων καὶ ἐγκληματιῶν. Ὡς δικαστικὸν σημεῖον φέρουν λευκὴν ῥάβδον, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ θέλουν εἶναι ἐκτυπωμέναι αἱ λέξεις «ἰσχυρὸς τοῦ νόμου» ἡ ῥάβδος θέλει κρέμεται, εἰς ταινίαν κοκκίλευκον, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δὲ εὐρίσκεται ὄμμα. Λέγουσιν πρὸς τοὺς κρατούμενους «σὲ διατάττω ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς» οἱ πολῖται ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν χεῖρα βοηθείας εἰς τὰς προσκλήσεις των, ὅσοι ἀποποιῶνται νὰ ὑπακούωσι, καταδικάζονται δικαστικῶς ὡς παραβάται τῆς εἰς τὰς ἀρχὰς χρεωστούμενης ὑπακοῆς.

Ἄρθρ. 39.

Ἐκτὸς τούτου, εἰς τοὺς δήμους ὅπου εἶναι ἀναγκαῖον πρέπει νὰ συσταίνωνται ἰδιαίτεροι ἀστυνομικαὶ φυλακαί.

Ἄρθρ. 40.

Αὐστηροτάτη ἐπαγρύπνησις πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἐπὶ τῆς ληστείας καὶ τῶν ἐκ ταύτης προερχομένων ἐγκλημάτων, καὶ πᾶν ὅ,τι συντείνει πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων. Ὁ νόμος τῆς 10 Νοεμβρ. 1836 τ. ε. πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτιστος ὁδηγὸς εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς, αἵτινες πρέπει νὰ φροντίζωσι τὴν ἀκριβῆ τοῦ ἐφαρμογῆν, διὰ νὰ ἀπαλλάττωσι τὰ ἄτομά των ἀπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου ἀπὸ ζημίας καὶ τὸν δῆμον ἀπὸ εὐθύνας.

Ἄρθρ. 41.

Ἀπαγορεύονται αἱ ῥάβδοι μετ' οὐδίας καὶ ἄλλα παρόμοια κρυπτὰ ὅπλα καὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇται αὐστηρῶς ἡ ἐνέργεια τῶν περὶ ὅπλοφορίας νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 42.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἄτομα φέροντα προσωπεῖα νὰ φέρωσιν ὅπλα καὶ νὰ παρεισδύωσιν εἰς οἰκίας, χωρὶς ἄδειαν τῶν ἐνοικούντων. Διατάττουν τὴν κράτησιν, τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προσωπείου καὶ τὴν παράδοσιν εἰς τὰ δικαστήρια ἀτόμου πλημμελήσαντος καὶ ἀποποιουμένου κατὰ πρόσκλησιν ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐναντίον τῆς παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης· πρέπει νὰ δημοσιεύωνται ἀστυνομικαὶ εἰδοποιήσεις κατὰ διαφόρους περιόδους.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ δῆμαρχοι ἢ τοποτηρηταὶ των εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα ἐκδίδουν διαβατήρια διὰ τοὺς ὁδοιποροῦντας εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἐκτελοῦν ἰδίως πρὸς τὸ ἀντικείμενον

καὶ ἐργοστασίων, ἀπαγορευμένων παρὰ τῶν νόμων.

Ἄρθρ. 57.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐπιτηδεύωνται·

1. Τὰ ἐργαστήρια ὅπου πωλοῦνται τὰ ἱατρικὰ, καὶ ἐκτελοῦν τοὺς ἀφορῶντας τὰ φαρμακοπωλεῖα κανονισμοὺς·

2. Τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι φρονοῦσαι ὅτι γνωρίζουν θαυμασιουργὰ ἱατρικὰ, διορίζουν συχνάκις βλαβερά·

3. Τοὺς πρακτικούς, οἵτινες πωλοῦν ἱατρικὰ, κηρύττοντες ὅτι διὰ τούτων, ἐνήργησαν θαυμασιώδεις ἰατροεῖς·

4. Διεφθαρμένα ἄτομα, τὰ ὁποῖα διὰ τροφῶν, ποτῶν ἢ ἱατρικῶν, προσένοῦν τὴν ἀποβολὴν γυναικῶν ἢ κορασίων ἐγγύων·

5. Τελευταῖον τοὺς ἱππιατροὺς, οἵτινες ὠφελοῦμενοι τὴν εὐκολίαν τῆς χρήσεως ἱατρικῶν, τὰ μεταχειρίζονται εἰς ἰατροεῖαν ἀνθρώπων.

Ἄρθρ. 58.

Πρέπει νὰ λαμβάνεται μεγίστη φροντίς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ἀστυνομίαν· ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ κεῖνται διηνεκῶς πρὸς ὀφθαλμῶν τὰ διατάγματα τῶν 6 (18) Μαρτίου 1833 καὶ ἐκεῖνα τῶν 3 (15) Ἀπριλ. 1835· ὡσαύτως πρέπει ἰδίως νὰ λαμβάνεται φροντίς, ὥστε νὰ χαράττωνται καλὰ οἰκοδομικαὶ γραμμαὶ, νὰ μὴν οἰκοδομῶνται νέα κτίρια χωρὶς σχέδια, νὰ ἐπισκευάζωνται ἢ νὰ κατεδαφίζωνται τὰ ἐπισφαλῆ κτίρια, νὰ ἐνεργῶνται πρόσφοροι βελτιώσεις, νὰ ἀπαντῶνται κίνδυνοι πυρκαϊῆς, νὰ ἐξετάζεται τὸ οἰκοδομικὸν ὕλικόν, νὰ συντηρῶνται τὰ δημόσια κτίρια καὶ μνημεῖα, νὰ μὴν ἐπιτρέπωνται δημόσιοι ἐπιγραφαί, ἀνεῦ προλαβούσης γνώσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀστυνομίας· νὰ ἀπομακρύνωνται ὅλα τὰ ἐμπόδια τῶν διόδων καὶ νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ αἱ βρύσεις.

Ἄρθρ. 59.

Ἐναντίον τῶν πυρκαϊῶν πρέπει νὰ λαμβάνωνται, πρὸς τούτοις τὰ ἀκόλουθα προφυλακτικὰ μέτρα·

1. Νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς φούρνους καὶ τὰς καμίνους, συνοδευμένοι ἀπὸ πραγματογνώμονας, ὅσαςκις τὸ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις, καὶ νὰ διαττάττωσιν ὅσον τάχιστα τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀμέσως κατεδαφίσιν τῶν φούρνων ἢ καμίνων εὐρισκομένων εἰς κακὴν κατάστασιν·

2. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς, νὰ μὴν ἀνάπτωνται πυρὰ ἐντὸς τῶν χωρίων εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν ἑκατὸν μέτρων ἀπὸ τὰς οἰκίας·

3. Νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς ἀχυρῶνας καὶ σαύλους, ἢ τῆς πλησιάζεως εἰς σωροὺς γεννημάτων ἢ ἱππονομῆς, μὲ τσιμπούκια ἀναμμένα ἢ μὲ φῶτα, μὴ εὐρισκόμενα εἰς καλοκλεισμένους φανούς·

4. Νὰ ἀπαγορεύωσιν εἰς τοὺς ξενοδόχους νὰ μεταχειρίζωνται ἐντὸς τῶν σαύλων, παραθέσεων ἀμαξῶν, καὶ ἄλλων κτιρίων, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἱππονομῆ, ἀνοικτοὺς φανούς, λύχνους ἢ κηρία ὅπως καὶ ἂν ᾖναι τοποθετημένα·

5. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε οἱ πολῖται, οἵτινες ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος, εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ἔχωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των ἐμπρήσιμον ὕλην, νὰ τὴν φυλάττωσιν εἰς

μεμινωμένα μέρη, μακρὰν τῶν καμίνων καὶ φούρνων·

6. Νὰ ἐπιτηδεύωσι τὰς ἀντλίας, τὰ ὑδροδοχεῖα, ἀγγεῖα καὶ ἄλλας μηχανὰς ἀναγκαίως πρὸς ἀπόσβεσιν πυρκαϊῶν·

7. Νὰ φροντίζωσι πρὸς σύστασιν καὶ δημοσίευσιν σημαντικῆς τάξεως ἐν καιρῷ πυρκαϊῶν καθὼς καὶ πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς·

8. Νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὥστε νὰ μὴν γίνωνται πυροβολήσεις εἰς τὰ κατοικημένα μέρη τοῦ δήμου ἀνεῦ ἀδείας, καὶ νὰ μὴν συγχωρῆται τοῦτο εἰμὴ ὅταν δὲν ἐνδέχεται νὰ προσενηθῇ κἀνὲν δυστύχημα.

Ἄρθρ. 60.

Ἡ ἐπὶ τῶν τροφίμων καὶ τῆς συναλλαγῆς αὐτῶν ἀστυνομία ἔχει μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπιρροήν.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τούτῳ μὲ διηνεκὴν προσοχὴν, καὶ νὰ ἔχωσι πρὸς ὀφθαλμῶν τοὺς ἐνεστώτας λεπτομερεῖς κανονισμοὺς καὶ ἰδίως ἐκεῖνους τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835 (ἐφημ. Κυβερνήσεως ἀριθ. 25 σελ. 173).

Ἄρθρ. 61.

Ἰδιαιτέρον κλάδον τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας ἀποτελεῖ ἡ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιτήρησις.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ὑποστηρίζωσι τὴν ἐλευθέραν βιομηχανίαν τῶν ἐμπορευομένων καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι παράνομα ἐμπόδια, μονοπωλεῖα ἢ περιορισμούς.

Εἰς αὐτὰς ἀπόκειται ἡ διαχείρισις τῶν ἐνεστώτων τάξεων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παῦσις τῶν ἀνακαλυπτομένων καταχρήσεων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, καθὼς καὶ ἡ συντήρησις καὶ παρακίνησις τοῦ συναγωνισμοῦ, ἡ ἀπομάκρυνσις πάντος περιορισμοῦ, καθόσον δὲν εἶναι νομίμως συγχωρημένος.

Ἐπίσης χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσι τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων, καθὼς καὶ τὴν ἀντιποίησιν τῶν δικαιωμάτων ἀνεῦ προλαβούσης ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων συνθηκῶν.

Ἄρθρ. 62.

Μεταξὺ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐργάζονται ἐπὶ δείγματι καὶ χορηγοῦν τὰς ἀναγκαίως ζωτροφίας, ὡς ζυθοποιεῖα, κρεοπωλεῖα, ἀρτοποιεῖα, ξενοδοχεῖα, καπηλεῖα, ἀπαιτοῦν τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας. Διὰ συνεχῶν καὶ ἐπαναλαμβανομένων ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων θελεῖ βεβαιοῦται, ἀνίσως τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐπιτηδευμάτων των πωλοῦνται ἄφθαρτα καὶ μὲ ἀκριβῆ μέτρα καὶ σταθμούς, καὶ ἀνίσως τὰ διατιμημένα ἀντικείμενα πωλῶνται κατὰ τὴν προσδιωρισμένην παρὰ τῆς ἀστυνομίας τιμὴν.

Ἄρθρ. 63.

Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται·

1. Τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα τεχνουργοὶν χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκεύη νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον τὴν ἰδιωτικὴν των σφραγίδα μὲ τὸ ὄνομα των ἐπὶ χαλκίνου πλακὸς προωρισμένης εἰς τοῦτο·

2. Τοὺς χρυσοκόους νὰ παρουσιάζωσι τὴν διακήρυξιν εἰς τὸ δημαρχεῖον·